

kohtuulliseksi katsoman vahingonkorvausmäärän siitä päivästä alkaen kun kannekirjelmä oli jätetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen koko määrän maksamiseen asti laskettavine 8 prosentin suuruisine korkoineen

3. velvoittaa vastaajan työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti korvaamaan oikeudenkäyntikulut kummassakin oikeusasteessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat asetusta N:o 2081/2000/EY koskevien osin samat kuin asiassa C-41/03 P.

(¹) Merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta tulevien sokerialan EY/MMA-alkuperäkumulaatiotuotteiden tuontia koskevien suojausmenpiteiden soveltamisen jatkamisesta 29 päivänä syyskuuta 2000 annettu komission asetus (EY) N:o 2081/2000 (EYVL L 246, s. 64).

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Direktiivin 5 artiklan virheellinen täytäntöönpano: laissa, jossa direktiivin 93/13/ETY 5 artikla saatetaan osaksi Espanjan oikeusjärjestystä, ei mainita sitä, että kuluttajalle suotuisinta tulkintaa ei sovelleta direktiivin 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen yhteydessä (sopimuksen purkamista koskevat kanteet). Tällä tavoin aikaansaadaan tilanne, jossa kuluttaja ottaa riskin siitä, että tulkintasääntö on hänen etujensa vastainen siten, että se estää häntä poistamasta sopimuksen purkamista koskevan kanteen kautta kuluttajien kanssa tehdyistä sopimuksista epäselvät ehdot, jotka "tavanomaisen" tulkinnan mukaan olisivat kohtuuttomia.
- Direktiivin 6 artiklan 2 kohdan virheellinen täytäntöönpano: Kun Espanjan laissa viitataan "sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista vuonna 1980 tehdyn Rooman yleis-sopimuksen 5 artiklaan", siinä rajoitetaan direktiivin mukaista kuluttajansuojaa ja säädetään kaksinkertaisesta rajoituksesta. Direktiivissä säädetään kaikkien kuluttajien suojaamisesta elinkeinonharjoittajien kanssa tehtyjen kaikkien sopimusten osalta, kun taas Espanjan laissa säädetään tästä suojasta ainoastaan tietynlaisten sopimusten osalta ja tietyin edellytyksin, mikä on direktiivissä kielletty kaksinkertainen rajoitus.

(¹) EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29.

Euroopan yhteisöjen komission 17.2.2003 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-70/03)

(2003/C 146/23)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 17.2.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellisen yksikön virkamiehet Isabel Martínez del Peral ja Miguel França, ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että koska Espanjan kuningaskunta ei ole saattanut kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (¹) 5 artiklaa ja 6 artiklan 2 kohtaa kokonaan osaksi kansallista oikeusjärjestystä, se ei ole noudattanut perustamissopimuksen ja kyseisten direktiivin mukaisia velvoitteitaan;
2. velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

College van Beroep voor het bedrijfsleven 7.1.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa A. Tempelman vastaan Directeur van de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees

(Asia C-96/03)

(2003/C 146/24)

College van Beroep voor het bedrijfsleven on pyytänyt 7.1.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 4.3.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuinta ennakkoratkaisua asiassa A. Tempelman vastaan Directeur van de Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Myönnetäänkö yhteisön oikeudessa jäsenvaltioille valta päättää suu- ja sorkkatautiviruksesta sairastuneeksi tai saastuneeksi epäiltyjen eläinten lopettamisesta?